

«Κάποτε ο κυνηγός»

Το νέο βιβλίο της Ελένης Σαραντίτη

Κυκλοφορεί από τον Ιανουάριο το νέο βιβλίο της Λάκαινας συγγραφέα Ελένης Σαραντίτη με τίτλο «Κάποτε ο κυνηγός». Το βιβλίο έχει ήδη αποσπάσει τρεις σημαντικές διακρίσεις, το Κρατικό Βραβείο Εφηβικού Λογοτεχνικού Βιβλίου, το Βραβείο του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου, καθώς κι έπαινο της UNESCO σε διεθνή διαγωνισμό.

Οι ακριβές και μαγικές λέξεις της συγγραφέα μάς χάρισαν ένα μοναδικό βιβλίο για όλες τις ηλικίες, αλλά κυρίως για τους εφήβους που θα τους «ταξιδέψει» σε έναν υπέροχο κόσμο.

Λίγα λόγια για το βιβλίο

«Η γιαγιά μου η Ανάστα, απ' τα χωριά της Σπάρτης, χήρα στα είκοσι πέντε της, ο λόγος ο Εμφύλιος, αμέσως μετά τη λήξη του, το '49, με τον πατέρα μου εξάχρονο και καχεκτικό, της Κατοχής παιδί, περπάτησε δεκαέξι μέρες, προτού πατήσει μαζί μ' άλλους εννέα από την περιοχή, τα χώματα της Αλβανίας και

μετά της Ουγγαρίας, εξαντλημένη από πείνα, δίψα, κρύο και άλλα βάσανα...», αφηγείται η νεαρή Ευρυδίκη, κόρη πολιτικών προσφύγων.

«Στον πέμπτο χρόνο επάνω φύγαμε γι' αλλού: Τασκένδη. Τελευταίος και θαλπερός σταθμός. Εκεί γεννήθηκαν οι γονείς μας. Εκεί και εμείς τα τρία παιδιά. Α, ζήσαμε καλή ζωή. «Ευλογημένη» την έλεγε η γιαγιά. Και ήταν.

Η Ευρυδίκη φανερώνει τον καημό που κούρνιαζε αθέατος και βουβός στην καρδιά της. Πρόκειται για οικογενειακή οδύσσεια ετών με σειρά ταλαιπωριών, αγώνων, προσδοκιών, μικρών ή μεγάλων πραγματώσεων, και αφοσίωσης. Αλλά και με τον πόθο του νόστου. Όσοι ζούσαν εκεί περίμεναν με λαχτάρα τον επαναπατρισμό. «Καλή πατρίδα», άκουγες συχνά.

Η μαζική παλιννόστηση έγινε μετά την πτώση της δικτατορίας των συνταγματαρχών. Μαζί και η οικογένεια της Ευρυδίκης. Επέστρεψαν με ελπίδες, η καρδιά τους πανηγύριζε.

Είχαν αφεθεί στις υποσχέσεις της Κυβέρνησης για επαγγελματική τακτοποίηση, στέγη, εκπαίδευση, περίθαλψη. Λόγια. Σχέδια μόνο. Κι αυτά απρογραμμάτιστα.»